

Rozhodnutí je v právní moci dne

a je vykonatelné dnem 22.8.2018

V Liberci dne 23.8.2018

č. j. 3 T 63/2018-219

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11.6.2018 v Liberci v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Zhoufové a soudců přísedících Jany Vištejnové a Jiřího Janečka

takto:

Obžalovaný

██████████, nar. ██████████ v ██████████ státní příslušnost ██████████
██████████ t. č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici Liberec,

je vinen, že

1)

dne 29.1.2018 kolem 22:30 hodin v Liberci na nám. Dr. E. Beneše zastoupil cestu ██████████
██████████ anglicky se zeptal, zda chce sex, a po její odmítavé reakci ji uchopil
za paže, čímž jí znemožnil pokračovat v chůzi, načež sáhl pod oblečení na její hýždě a poté se
snažil poškozené stáhnout kalhoty a kalhotky, čemuž se poškozená bránila tím, že si oblečení
několikrát natáhla zpět, v momentě, kdy byl vyrušen policejní hlídkou, svého jednání zanechal a
z místa odešel,

2)

dne 29.1.2018 kolem 23:30 hodin v Liberci, ul. 5. května přistoupil ze zadu k ██████████, nar.
██████████ objal ji a přitiskl se k ní, čímž jí znemožnil pokračovat v chůzi, jednou rukou ji přes

oblečení držel za přirození a prováděl kopulační pohyby, poškozené se po chvíli podařilo z jeho sevření vyprostit a utéci z místa, před vchodem do domu v ul. Hermannova ji opět dostihl, zezadu ji objal a přitiskl se k ní, načež ji přes oblečení osahával na přirození, poškozené se po chvíli podařilo z jeho sevření vyprostit a utéci z místa, bezprostředně po činu byl zadržen [REDACTED] [REDACTED] kteří jej předali hlídce Policie ČR,

tedy

jednak dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného násilím donutí k pohlavnímu styku a spáchá tento čin souloží, v úmyslu trestný čin spáchat, když k dokonání trestného činu nedošlo, jednak jiného násilím donutil k pohlavnímu styku.

Tím spáchal

zločin znásilnění dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, dílem dokonaný podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **dvou /2/ let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 228 odst.1 tr. řádu je obžalovaný **povinen nahradit** poškozené [REDACTED] nar. [REDACTED] **náhradu škody** ve výši **4.000 Kč** a **nemajetkovou újmu** ve výši **30.000 Kč**.

Podle § 229 odst. 2 tr.ř. se **poškozená** [REDACTED] nar. [REDACTED] **odkazuje** se zbytkem svého nároku na nemajetkovou újmu na **řízení ve věcech občanskoprávních**.

Odůvodnění:

1. Na základě provedeného dokazování má soud za prokázané, že se obžalovaný pokusil znásilnit poškozenou [REDACTED], když jí, i přesto, že jej odmítla a přes její aktivní odpor, chytil za hýždě pod oblečením a snažil se jí stáhnout kalhoty a kalhotky a svého jednání zanechal až poté, co byl vyrušen hlídkou policie, a dále že znásilnil poškozenou [REDACTED], když jí dvakrát přes její aktivní odpor zezadu objal a přitiskl se k ní, jednou rukou ji přes oblečení držel za přirození a jednou i prováděl kopulační pohyby, poškozené se však v obou případech po chvíli podařilo z jeho sevření vyprostit a utéci z místa.
2. Soud ke svým skutkovým zjištěním dospěl na základě těchto provedených důkazů.
3. Obžalovaný uvedl, že předmětný den vypil s kolegou z ubytovny cca 20 piv a zakouřil si poprvé v životě marihuanu, na základě čehož si nepamatuje, že by cokoliv spáchal.
4. Poškozená [REDACTED] uvedla, že se večer vracela z ateliéru, když vedle OD Plaza si všimla, muže ve svítící bílé bundě, následně zaznamenala, že ten samý člověk jde za ní, načež k ní zezadu přiběhl, chytil jí a začal pohybovat pánví. Poškozená dále podrobně popsala útok, kterému odolala, když se vysmekla, načež jí však pachatel opět dostihl a útok opakoval. I tento útok poškozená podrobně popsala, když i tomuto útoku se poškozená ubránila, vysmekla se a utekla

Shodu s prvopisem potvrzuje : Monika Marečková

domů, kde se zamkla. Svědkyně dále popsala, co měl pachatel na sobě a jaký vliv měly tyto útoky na její duševní zdraví, když vyvstala nutnost opakované návštěvy psychologů.

5. Se souhlasem stran byl při hlavním líčení přečten protokol výsledku posouzení poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] která ve své výpovědi popsala, že jí oslovil muž polské národnosti, který jí cizí řečí nabízel sex a po jeho odmítnutí, jí chytil za ruce a začal ji k sobě přitahovat, stahoval jí kalhoty i kalhotky, které si však svědkyně natahovala zpět. Chvilí se takto přetahovali, načež muž svého jednání zanechal, když kolem projela policejní hlídka a k poškozené přicházela kamarádka. Svědkyně popsala jak pachatel vypadal a co měl na sobě.
6. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] kamarádky poškozené [REDAKCE] soud zjistil, že když přicházela na náměstí zaznamenala incident mezi mužem a ženou, kteří se postřikovali. Když žena promluvila, poznala svou kamarádku, kterou muž nechal na pokoji a odešel až poté, co kolem projela policejní hlídka. Svědkyně uvedla, že poškozená [REDAKCE] byla po tomto incidentu vystrašená, bylo jí do breku, byla v šoku a vzápětí jí popsala, že po ní uvedený muž chtěl sex.
7. Z výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] barmanů, soud zjistil, že obžalovaný se potloukal po náměstí již před napadením, choval se divně, následně si jej svědci všimli na prostranství před OD Plaza. Svědci uvedli, že následně zaznamenali mladou slečnu, která šla sama kolem Plazy směrem k ul. 5. května, načež i obžalovaný šel podél Plazy, pořád se po ní ohlížel, a když odešla skupinka dalších lidí, tak změnil směr chůze a nalepil se na slečnu. Oba zašli do ulice 5.května, když svědci uslyšeli výkřik, běželi na místo, kde našli obžalovaného, kterého zpacifikovali a předali projíždějící hlídce Policie ČR. Oba jako pachatele při hlavním líčení označili obžalovaného.
8. S ohledem na osobu obžalovaného a charakter trestné činnosti byly ve věci vypracovány znalecké posudky z oboru zdravotnictví z odvětví psychiatrie MUDr. Lumírem Taušem, a to k problematice závislosti obžalovaného a jeho ovlivnění návykovými látkami, a MUDr. Jaroslavem Tržickým, k posouzení duševního zdraví poškozené [REDAKCE].
9. Znalecký posudek MUDr. Tauše byl dle § 211 odst. 5 tr. řádu se souhlasem stran při hlavním líčení přečten, kdy znalec dospěl k závěrům, že nebyla u obžalovaného v době páchání trestné činnosti zjištěna duševní choroba ve smyslu psychosy, a to ani aktuálně, ani v inkriminované době. Osobnost je integrovaná, strukturovaná jednoduše, Jeho emotivita je plochá, málo rozvinutá, orientovaná především na syčení základních emočních potřeb a prožitků, málo rozvinutá v oblasti emocí vyšších, nadosobních a sociálně determinovaných. Nebyla zjištěna zvýšená hladina agresivity. Jeho vztah k alkoholu má charakter abúzu bez závislosti. V jeho sexualitě nebyly zjištěny deviantní rysy, jeho údaje jsou jen méně vypovídající vlivem zvýšených zábran ve spolupráci v této oblasti. V době činu lze předpokládat možné vlivy delší sexuální abstinence a tím i stav větší sexuální tenze, uvolnění požitím alkoholu. Stejný byl stav obžalovaného i v době činu, kdy byl ale navíc ve stavu opilosti alkoholické prosté, asi středně těžkého stupně, nelze vyloučit, že i kombinované se stavem po užití marihuany. Jeho ovládací či rozpoznávací schopnosti byly vlivem alkoholu a marihuany asi středně těžce sniženy. Rovněž jeho schopnost rozpoznat protiprávnost svého činu byla stejně snižena. Pobyt obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný, závislost na alkoholu ani jiných návykových látkách nebyla prokázána. V současné době je obžalovaný schopen plnohodnotně chápat smysl trestního řízení.
10. Dle znalce MUDr. Tržického, který posuzoval duševní stav poškozené [REDAKCE] byla u této zjištěna duševní porucha – úzkostně depresivní neuroza, která má v kontextu tohoto případu charakter středně těžké posttraumatické stresové poruchy, která se rozvinula jednoznačně v přímé souvislosti s tímto napadením. V souvislosti s incidentem dochází poškozená na psychoterapii. Nejedná se o trvalé postižení, ale léčba může být dlouhá, minimálně 6 týdnů, obvyklá doba léčby je několik měsíců, může ale trvat i několik let. Porucha poškozenou omezuje

v běžném způsobu života, boní se chodit za tmy sama ven, špatně se soustředí, vyhýbá se místům, kde se incident stal, špatně spí, vracejí se jí myšlenky na incident.

11. Soud dále v řízení provedl dokazování listinami, a sice úředním záznamem o zadržení, protokoly o rekognici, fotodokumentací, náčrtky místa činu, zprávou psychoterapeuta, protokolem o ohledání místa činu, protokolem o vydání věci, úředním záznamem, úředními záznamy o vyhodnocení kamerových záznamů, zprávou o chování z věznice, listinami předloženými pošk. [redacted] zprávami o pověsti obžalovaného a opisem jeho rejstříku trestů.
12. Při rozhodování o vině obžalovaného soud hodnotil jednotlivé důkazy jak odděleně, tak v jejich vzájemných souvislostech a dospěl k tomu, že ve věci lze učinit jednoznačné skutkové závěry. Obžalovaný svou vinu popíral s tím, že si na nic nepamatuje, že požil hodně alkoholu a poprvé v životě i marihuanu. Skutkový děj je však prokazován výpověďmi obou poškozených, které jasně a podrobně popsali, kde a jakým způsobem se po nich obžalovaný dožadoval sexu, kde se jich dotýkal a jakým způsobem bylo jeho jednání ukončeno. Výpověď poškozené [redacted] je v tomto kontextu podporována taktéž výpověďmi svědkyně [redacted], která sdělila, že zaznamenala zápas muže a ženy, ve které následně identifikovala svou kamarádku – poškozenou [redacted] když bezprostředně poté jí poškozená celý incident popsala. Svědkyně taktéž potvrdila, že poškozená byla značně rozrušená. Stran poškozené [redacted] je skutek prokazován taktéž výpověďmi svědků [redacted] kteří si obžalovaného všimli, když se k poškozené připojil a vzápětí uslyšeli její výkřik, načež doběhli k místu a zde obžalovaného zpacifikovali a předali projíždějící policejní hlídce. To že žalované skutky spáchal právě obžalovaný, a dispozice místa činu pak vyplývá jak z výpovědi poškozené [redacted] která obžalovaného označila při rekognici, tak právě i z výpovědi svědků [redacted], kteří obžalovaného jako útočníka shodně označili při hlavním líčení. Uvedené svědecké výpovědi jsou potom v tomto smyslu podporovány taktéž listinnými důkazy, a to úředním záznamem o zadržení, protokoly o rekognici, fotodokumentací, náčrtky místa činu, protokolem o ohledání místa činu, protokolem o vydání věci, úředním záznamem a úředními záznamy o vyhodnocení kamerových záznamů. Pokud obžalovaný namítal, že po požitém alkoholu a marihuaně nebyl přičetný, tato jeho obhajoba je vyvrácena znaleckým posudkem MUDr. Tauše, jenž dospěl k závěru, že jeho ovládací či rozpoznávací schopnosti byly vlivem alkoholu a marihuany asi středně těžce snižené, nikoliv však vymizelé. Na základě těchto důkazů pak soud dospěl ke skutkovým závěrům uvedeným ve výroku rozsudku.
13. Při právním posouzení jednání obžalovaného soud dospěl k těmto závěrům. Obžalovaný nejprve přes výslovný nesouhlas a aktivní obranu poškozené [redacted] tuto držel, stahoval jí kalhoty a kalhotky, sahal jí na hýždě a následně cca hodinu po prvním ataku, přes aktivní obranu poškozené [redacted] jí osahával přes oblečení na pohlaví, držel ji ze zadu a prováděl pánví kopulační pohyby, a to po jejím prvním vysmeknutí opakovaně, než se opětovně vysmekla a utekla, čímž spáchal pokračující zločin znásilnění dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, dílem dokonaný podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, neboť toho se dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku a spáchá-li tento čin souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Pohlavním stykem je jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví. Jde o široký pojem, který zahrnuje jednání vyvolané pohlavním pudem, jejichž podstatou je fyzický kontakt s druhou osobou, tj. dotyk, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání. Pohlavní styk při tomto základním vymezení zahrnuje širokou škálu činností jako např. soulož a jiné pohlavní styky provedené způsobem srovnatelným se souloží, tj. zejména orální pohlavní styk, anální pohlavní styk, zasouvání prstů nebo jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí, zejména pokud napodobují pohyby pohlavního údu ve vagíně ženy, event. jiné způsoby srovnatelného použití předmětů sloužících jako náhražky mužských či ženských pohlavních orgánů, ale obecně do pohlavního styku patří i vsunování pohlavního údu muže mezi prsa ženy, osahávání genitálií ženy

nebo muže, prsou ženy, sání prsních bradavek, tzv. erotické masáže, které pachatel provádí druhé osobě nebo ona jemu apod. (více k tomu srovnej např. TR NS 68/2010-T 1312). Takto vymezené jednání směřuje k pohlavnímu uspokojení pachatele, ale nezáleží na tom, zda k němu v konkrétním případě skutečně dojde. Za soulož je třeba pokládat spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží se považuje takový styk, při jehož realizaci dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává u soulože. Rozhodná je tedy srovnatelnost provedení, a proto musí být jiný pohlavní styk srovnatelný se situací, při níž dochází ke spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Srovnatelný způsob se souloží zde spočívá v tom, že se simulovaným mechanismem navozuje situace stejná, jako když do vagíny ženy pronikne mužský pohlavní úd. To tedy znamená, že je tento mechanismus schopen vyvolat stejný účinek, jako kdyby o takovou simulaci nešlo a jednalo by se o skutečnou soulož. O takový způsob se jedná např. tehdy, když jde o stimulaci mužského pohlavního orgánu v ústech, či pozadí poškozence (k tomu viz R 25/2010). Za násilí se ve smyslu § 185 odst. 1 alinea 1 podle soudní praxe považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážné míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli.

14. Pakliže zmocněnec poškozence navrhol posoudit jednání obžalovaného vůči poškozence [redacted] v intencích § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku (...*způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví*) s odkazem na vyjádření znalce MUDr. Tržického, že léčba způsobené posttraumatické stresové poruchy trvala dobu delší než 6 týdnů, což je charakteristika těžké újmy na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 tr. zákoníku, soud v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu ČR dospěl k závěru, že tato právní kvalifikace jednání obžalovaného není přílehavá. Za těžkou újmu na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku je třeba považovat nejen delší dobu trvající vážnou poruchu zdraví fyzického, ale i duševního, popř. delší dobu trvající vážné duševní onemocnění [srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 2. 7. 1980, sp. zn. 4 To 24/80 (uveřejněné pod č. 9/1981/II Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek), a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 1. 1983, sp. zn. 6 To 39/82 (uveřejněný pod č. 51/1983 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek)]. Za delší dobu trvající poruchu zdraví soudy považují vážnou poruchu zdraví nebo vážné onemocnění, které omezovaly způsob života poškozence nejméně po dobu šesti týdnů. Vážná porucha zdraví nebo vážné onemocnění především znamená velmi citelnou újmu v obvyklém způsobu života poškozence, musí být spojena s takovými potížemi, které sice trvají delší dobu, avšak i svou povahou překážejí poškozence v jeho povolání a v obvyklém způsobu života, do něhož mu vážně zasahují tak, že se nemůže projevovat a chovat tak, jak bylo jeho zvyklostí a jak bylo nutné pro zajištění jeho životních poměrů. Pokud jde o vznik posttraumatické stresové poruchy, ta může u poškozence v různé intenzitě přetrvávat po relativně dlouhou dobu, avšak o těžkou újmu na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku se může jednat jen v případě, že tato psychická porucha se po delší dobu (tj. obecně alespoň kolem šesti týdnů) projevuje jako vážná porucha zdraví. Tento zákonný znak plyne z návěty § 122 odst. 2 tr. zákoníku, podle níž musí jít o vážnou poruchu zdraví srovnatelnou s jinými vážnými poruchami zdraví (nebo vážnými onemocněními) obsaženými v ostatních alternativách tohoto zákonného ustanovení, jako je např. ztráta nebo podstatné snížení pracovní způsobilosti, mučivé útrapy, poškození důležitého orgánu apod. [srov. přiměřeně rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 15. 12. 2016, sp. zn. 2 To 107/2016 (uveřejněný v Trestněprávní revue, ročník 2017, seš. 3, str. 77)]. (K tomu více viz usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 19. 7. 2017, sp. zn. 8 Tdo 751/2017). Pakliže se znalec MUDr. Tržický vyjádřil, že se v případě poškozence [redacted] jednalo o **středně** těžkou újmu na zdraví, nelze následek, který jednání obžalovaného vůči poškozence [redacted] vyvolalo subsumovat pod § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku.
15. Pokud tedy obžalovaný chytal poškozencem ruce, přes jejich odpor je osahával na genitáliích a v jednom případě i dělal kopulační pohyby směrem k pozadí poškozence [redacted] naplnil tak svým jednáním všechny zákonem požadované znaky kvalifikované skutkové podstaty shora uvedeného trestného činu, a to ve stadiu pokusu, jelikož k dokonání (úspěšnému zasunutí penisu

do pozadí poškozené) nedošlo. Jiný než přímý úmysl v jednání obžalovaného dle § 15 odst. 1. písm. a) tr. zákoníku nebylo možno dovodit, když si tento musel být vědom toho, že svým jednáním může ohrozit či porušit zájem chráněný trestním právem hmotným, a sice zájem společnosti na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě, a tento následek vyvolat svým jednáním chtěl.

16. Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, přičemž přihlížel zároveň k možnostem nápravy obžalovaného a k jeho osobním a rodinným poměrům, k jeho dosavadnímu způsobu života a k jeho chování po činu. Za zločin znásilnění podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku může soud jeho pachateli uložit trest odnětí svobody na 2 roky až 10 let. Obžalovanému v řízení žádná skutečnost nepřitěžovala ani nepolehčovala. Společenská škodlivost jednání obžalovaného nebyla v řízení ničím snižována, byla naopak zvyšována tím, že se projednávaného skutku dopustil třemi útoky vůči dvěma poškozeným, z nichž jedna po uvedeném incidentu prokazatelně trpí posttraumatickou stresovou poruchou. Soud má tak za to, že již proto nelze uložit jiný druh trestu než nepodmíněný trest odnětí svobody. S přihlédnutím ke skutečnosti, že v osobě obžalovaného se jedná o osobu doposud trestněprávně zachovalou, jak plyne z jeho osobních výkazů a rejstříku trestů, považoval soud za přiměřené a dostatečné uložit trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, a to v délce 2 let.
17. Pro výkon trest byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť jde o trest uložený za úmyslný trestný čin, a nejsou zároveň splněny podmínky pro umístění do věznice se zvýšenou ostrahou.
18. Stran náhrady škody a nemajetkové újmy způsobené poškozené [REDAKCE] která se řádně a včas prostřednictvím svého zmocněnce připojila se svým nárokem k trestnímu řízení, rozhodl soud tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu zpravidla v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 tr. řádu), nestanoví-li tento zákon jinak. Podle § 43 odst. 3 tr. řádu je poškozený oprávněn také navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, jež byla poškozenému trestným činem způsobena. Za nemajetkovou újmu se považuje příkoří, které se projevuje jinde než na majetku (např. v osobní sféře). Nepřímo však může mít i majetkové důsledky. Podle druhu práv, do nichž bylo zasaženo, může obecně jít o nemajetkovou újmu všeobecně osobnostní, spotřebitelskou, soutěžní, uměleckou, vědeckou atd., přičemž není ani vyloučen souběh více druhů nemajetkové újmy v různých sférách a právních vztazích. (k tomu viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19.6.2013, sp. zn. 8Tdo 46/2013). Je třeba si uvědomit, že byt' jde v případě práva na náhradu nemajetkové újmy v penězích podle § 2951 odst. 2 NObčZ o satisfakci v oblasti nemateriálních osobnostních práv, jeho vyjádření peněžním ekvivalentem způsobuje, že jde o osobnostní právo majetkové povahy (viz rozsudek velkého senátu občanskoprávního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 12.11.2008, sp. zn. 31Cdo 3161/2008). Navíc podle § 2971 NObčZ platí, že odůvodňují-li to zvláštní okolnosti, za nichž škůdce způsobil újmu protiprávním činem, zejména porušil-li z hrubé nedbalosti důležitou právní povinnost, anebo způsobil-li újmu úmyslně z touhy ničit, ublížit nebo z jiné pohnutky zvláště zavrženíhodné, nahradí škůdce též nemajetkovou újmu každému, kdo způsobenou újmu důvodně pocítuje jako osobní neštěstí, které nelze jinak odčinit. Podle § 2957 NObčZ pak způsob a výše přiměřeného zadostiučnění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohružky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se

rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala. Újma uvedeného charakteru může vzniknout poškozenému především v případě trestných činů, jejichž znakem (následkem, resp. účinkem) není škoda na majetku, ale újma na jiných právech.

19. Soud vzal za prokázanou příčinnou souvislost mezi jednáním obžalovaného a způsobeným následkem, t.j. způsobení majetkové újmy poškozené [redacted] sestávající z nákladů na návštěvy psycholožky, a taktéž nemajetkové újmy. Při stanovení výše náhrady škody vycházel soud z uplatněných nároků, znaleckého posudku MUDr. Tržického a z listinných důkazů. V posuzovaném případě nemajetkové újmy soud přihlédl nejen k tomu, že jí byla způsobena škoda na majetku, ale nad to jí byly způsobeny zdravotní problémy, a to charakteru psychického, s nimiž se potýká do současné doby, přičemž zjevně není postačující morální zadostiučinění. Výše přiznané náhrady škody byla v tomto případě odvozována od návrhu poškozené, která byla prokázána platebními stvrzenkami Mgr. Blanky Stupkové v celkové výši 4.000,- Kč, kteroužto tedy soud uložil obžalovanému poškozené [redacted] nahradit. Výše přiznané náhrady nemajetkové újmy byla v tomto případě taktéž odvozována od návrhu poškozené, avšak byla na základě úvahy soudu částečně pokrácena, když soud dospěl k závěru, že prodělané utrpení a následné psychické útrapy lze alespoň částečně sanovat částkou ve výši 30.000,- Kč, kteroužto soud jako náhradu nemajetkové újmy poškozené [redacted] přirůnul. Soud tedy při určování výše náhrady nemajetkové újmy přihlédl ke skutečnosti, že obžalovaný svým jednáním způsobil poškozené zdravotní problémy přetrvávající delší dobu a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Naproti tomu co se týče zbývajících částky uplatněné poškozenou [redacted] nepovažoval soud důkazy provedené v adhezním řízení za dostatečné, resp. má za to, že k posouzení, zda byla způsobena škoda poškozené [redacted] v nárokované výši, je třeba provést ještě další dokazování. Z těchto důvodů pak soud odkázal poškozenou [redacted] se zbytkem jejího nároku na náhradu nemajetkové újmy na občanskoprávní řízení v intencích § 229 odst. 2 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho opisu, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočce v Liberci prostřednictvím soudu zdejšího. Toto právo však nemají osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaní pro nesprávnost výroku, který se jich přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy nebo skutečnosti.

Liberec 11.6.2018

JUDr. Lenka Zhoufová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje : Monika Marečková

